

Μνήμων

Τόμ. 3 (1973)

Τ Ο Μ Ο Σ Τ Ρ Ι Τ Ο Σ

ΜΝΗΜΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑΣ ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Αί δυτικάι πηγαί διά τήν ἔναντι τῶν Νορμανδῶν πολιτικὴν τοῦ Κωνσταντίνου Γ' Δούκα ● ALEXANDRA V. PETALA: La Naissance du Nouvel État Grec vue par la Presse Toulousaine ● ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Α. ΚΥΡΚΟΥ: Δύο ἀνθρωπολογικὲς θέσεις στὸ σοριστὴ Ἀντιφόντα ● ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Θ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ: Χειρόγραφα Μοναστηρίων τῆς Ἡλείας ● ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΡ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΟΥ: Μετασχηματιστικὴ ἀνάλυσις τῶν συμπληρωματικῶν προτάσεων τῆς νέας Ἑλληνικῆς γλώσσας ● ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Συμβολὴ εἰς τὴν ἔρευναν τῆς Νεολιθικῆς Θεσσαλίας ● ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΠΡΟΜΠΟΝΑ: Ποικίλα κριτικά ● ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΥ: Μελανόμορφα ἀγγεῖα ἐκ Κεφαλληνίας.

Α Θ Η Ν Α Ι 1 9 7 3

ΜΕΛΑΝΟΜΟΡΦΑ ΑΓΓΕΙΑ ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ

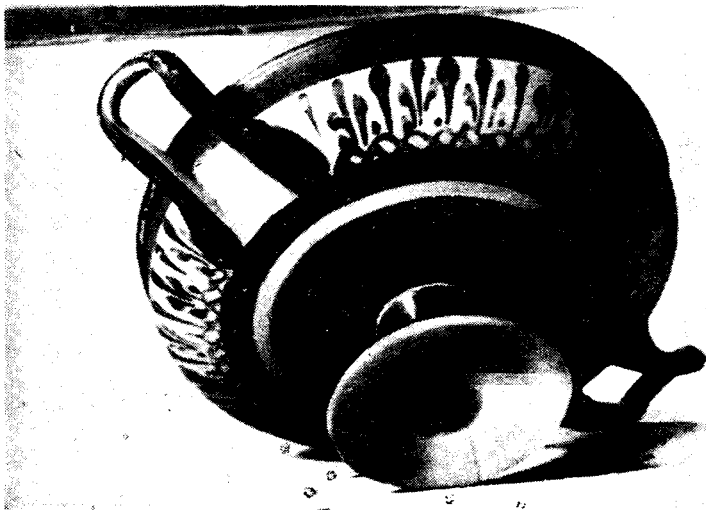
doi: [10.12681/mnimon.159](https://doi.org/10.12681/mnimon.159)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ Β. (1973). ΜΕΛΑΝΟΜΟΡΦΑ ΑΓΓΕΙΑ ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ. *Μνήμων*, 3, 221–226.
<https://doi.org/10.12681/mnimon.159>

ΜΕΛΑΝΟΜΟΡΦΑ ΑΓΓΕΙΑ ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Τὰ δημοσιευόμενα ένταϋθα άγγεΐα άνήκουν εΐς μικράν συλλογήν, ήτις άπόκειται εΐς τήν Ίακωβάτειον Βιβλιοθήκην Ληξουρίου. Ή συλλογή¹ άπετελέσθη έξ άρχαίων, άνευρεθέντων τυχαίως άπό τοϋ παρελθόντος ήδη αΐδνος, πιθανώς εΐς τήν περιοχήν τής Άρχαίας Πάλης

Εϊκ. 1.

βορείως και έγγϋς τής συγχρόνου πόλεως. Πλείονας πληροφορίας περί τής εύρέσεως τούτων δέν έχομεν, συμπεραΐνομεν όμως ότι προέρχονται έκ τάφων κρίνοντες έκ τών έπικολλημένων άλάτων και έκ τοϋ ότι συνήθως εΐς τάφους τοιαϋτα άγγεΐα άνευρίσκονται. Τά άγγεΐα ταϋτα,

Εϋχαριστίαι τοϋ ύπογραφομένου έκφράζονται πρός τόν προϊστάμενον τότε (Ίαν. 1973) τής Η΄ Έφορείας Άρχαιοτήτων κ. Π. Καλλιγάν διά τήν παραχώρησιν τής δημοσιεύσεως ως και πρός τόν Δ/ντήν τής Βιβλιοθήκης κ. Β. Λουκέρην και τόν ταξινόμον κ. Σ. Σκλάβον διά τās διευκολύνσεις κατά τήν μελέτην.

1. Περΐ τής συλλογής βλ. Ή λ. Τ σ ι τ σ έ λ η, Κεφαλληνιακά Σύμμεικτα, τόμ. Α΄ 1904, σ. 651 έν σημ. ΑΔ. 24 (1969 Χρον. 2, σ. 269 Πίν. 267 γ, δ, ε. Β.Σ.Η., 95 (1971) σ. 910. εϊκ. 247. Έπετηρίς Έπιστ. Έρευνών Β (1970) σ. 558.

συνήθη καὶ ἄνευ καλλιτεχνικῆς ἀξίας, εἶναι ἐκ τῶν ἐλαχίστων ἐκ Κεφαλληνίας εἰρημάτων τῶν ἀρχῶν τοῦ 5ου αἰῶνος, ὅτε αἱ περὶ τῶν πόλεων αὐτῆς γνώσεις ἡμῶν εἶναι ἐλλιπέσταται.

1. Τὸ πρῶτον ἄγγειον (ἀριθ. κατ. 2 εἰκ. 1) εἶναι ἀττική μελανόμορφος ταινιωτὴ κύλιξ (Bandcup, Bandschalen) τοῦ «μικκυλλογραφικοῦ» καλουμένου ρυθμοῦ (Little - masters cup)². Ἡ διακόσμησις, ἥτις περιορίζεται εἰς τὴν ζώνην τῶν λαβῶν, ἀποτελεῖται ἐκ φυτικῶν θεμάτων. Οὕτως ἡ κύλιξ τάσσεται εἰς τὴν ὁμάδα τῶν ὑπὸ τοῦ J. D. Beazley ὀνομασθεισῶν Floral band - cups³. Εἰς τὰς κύλικας αὐτὰς ἀντὶ παραστάσεων ἀνθρώπων ἢ ζώων συναντῶμεν φυτικὸν κόσμημα (Floral - Pattern)⁴.

Ἡ κύλιξ σώζεται εἰς καλὴν κατάστασιν. Ἑλλιπῆς μόνον κατὰ μικρὸν τμήμα τοῦ χεῖλους. Τὸ σῶμα εἶναι σχετικῶς ἀβαθές, ὁ πούς ταπεινός. Ὑψος 0,061 μ. Διάμετρος χεῖλους 0,131 μ. μετὰ τῶν λαβῶν 0,188 μ. Διάμετρος βάσεως ποδὸς 0,057. Περὶ τὸ ἐλαφρῶς ἔξω νεῦον χεῖλος διαγράφεται λεπτὴ ἀνάγλυφος ταινία. Ὁ πηλὸς εἶναι χρώματος κιτρίνου πρὸς πορτοκαλόχρουν. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ἄγγείου καλύπτεται διὰ μέλανος, ἐνῶ εἰς τὴν ζώνην τῶν λαβῶν, ἥτις ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ πηλοῦ, ὑπάρχει διακόσμησις, δι' ἀνθεμίων ἀρκούντως ἐσχηματοποιημένων, ἐναλασσομένων πρὸς ροπαλοειδὲς κόσμημα. Πρόκειται περὶ ἐσχηματοποιημένων ἀνθεμίων καὶ καλύκων λωτοῦ (Nymphaea Lotus), φερομένων ἐπὶ ἀλύσεως. Ἡ διακόσμησις περιθέουσα τὸ ἄγγειον διακόπτεται κατὰ τὰς λαβὰς. Τὸ ἐσωτερικὸν τῶν κρίκων τῆς ἀλύσεως ἐπληροῦτο διὰ στιγμῶν ἐξ ἐπιθέτου λευκοῦ, ἔχνη τοῦ ὁποίου διακρίνονται καὶ εἰς τὸ ἄνω μέρος τῶν καλύκων. Ἐτέρα λεπτὴ ἐξηρημένη ταινία ὑπάρχει κάτωθεν τῆς κοιλίας. Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἄγγείου καλύπτεται διὰ στίλβοντος μέλανος, πλὴν ἐξηρημένης περὶ τὸ χεῖλος λεπτῆς ταινίας καὶ δίσκου διαμ. 0,060 περὶ τὸ κέντρον. Ἐντὸς τοῦ δίσκου τούτου διαγράφονται ἕτεροι μικρότεροι.

Ἡ ἀνωτέρω κύλιξ εἶναι ὁμοιοτάτη πρὸς τὰς ἐξῆς:

α) Κύλικα τοῦ Μουσείου τοῦ Reading University⁵· β) κύλικα τοῦ Ἑθνικοῦ Μουσείου τῆς Κοπεγχάγης⁶ καὶ γ) κύλικα τοῦ Μουσείου Technique et industriel τῆς Κρακοβίας⁷.

2. P. N. Ure, AE 1915 σσ. 118 - 124. J.H.S. 52 (1932) σσ. 55 - 71 καὶ σσ. 167 - 204. Studies pres. D. M. Robinson σσ. 45 - 54.

3. J.H.S. 52 (1932) σ. 189. J. D. Beazley A.B.V. σ. 197.

4. J.H.S. 52 (1932) σ. 187.

5. C.V.A. Gr. Britain No. 12 Reading Πίν. 9,5 κ. 1, 4.

6. C.V.A. Danemark No 3 Copenhagen No 3 Πίν. 118, 4.

7. C.V.A. Pologne No 2 Cracovie Πίν. 94, 13.

Τὰ ἀνωτέρω αγγεία εἶναι πλησιέστατα πρὸς τὸ δημοσιευόμενον κατὰ τὰς διαστάσεις, τὸ σχῆμα καὶ τὰς λεπτομερείας ἐτι τῆς διακοσμήσεως. Εἶναι οὕτω δυνατόν νὰ χρησιμεύσουν διὰ τὴν ἀκριβῆ χρονολογικὴν τοποθέτησιν τοῦ ἡμετέρου, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν προέρχεται ἐκ χρονολογημένων στρωμάτων.

Τὰ πρωϊμώτατα παραδείγματα τοῦ εἶδους προέρχονται ἐκ τάφων τοῦ τελευταίου τετάρτου τοῦ βου αἰῶνος κυρίως ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν εἰς Ρεϊτσῶναν⁸ ἐνφ' μεταγενεστέρα τοῦ πρώτου τετάρτου τοῦ 5ου εἶναι τὰ προερχόμενα ἐξ Ἀθηνῶν⁹.

Μέ παραλλαγὰς κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος τὰ αγγεία ταῦτα παρέμειναν ἐν χρήσει καὶ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἐρυθρομόρφων «ὀφθαλμωτῶν κυλίκων»¹⁰, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ 5ου αἰῶνος, ὡς ἐπέδειξεν παλαιότερον ὁ P. N. Ure¹¹, ἔτεκμηριώθη δὲ ἀργότερον ἐκ τῶν ἀνασκαφικῶν δεδομένων¹².

Λίαν πρῶτος πάντως θεωρεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ Mingazzini προτεινόμενη τοποθέτησις τῶν κυλίκων τούτων περὶ τὸ 520 π.Χ.¹³.

Ἡ κύλιξ τῆς συλλογῆς τοῦ Reading University χρονολογεῖται εἰς τὴν πρώτην δεκαετίαν τοῦ 5ου αἰῶνος¹⁴, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ τοποθετηθῇ καὶ ἡ ὁμοιοτάτη Κεφαλληνιακή.

2. Τὸ δεύτερον αγγεῖον εἶναι μικρὰ ἀττική μελανόμορφος λήκυθος (ἀριθμ. κατ. 3) τοῦ γενικοῦ τύπου II τῶν Richter - Milne¹⁵ ἥτις σῴζεται ἀκεραία. Τὸ σῶμα εἶναι εἰς ὕψηλὸς λεπτὸς κύλινδρος, στενούμενον διὰ καμπύλης πρὸς τὸν πόδα¹⁶ ὅστις διαμορφοῦται εἰς δύο βαθμίδας, ὧν ἡ ἄνω εἶναι ὕψηλότερα περιοριζομένης τῆς κατωτέρας εἰς

8. B.S.A. XIV (1907 - 1908) σσ. 277 - 278. A.E. 1915 σ. 120 Εἰκ. 10, 11. P.N. Ure, Sixth and fifth cent. Pottery from Rhitsona, Oxford 1927 σ. 86.

9. Hesperia XV (1946) σσ. 314 - 315 Πίν. LXII.

10. J.D. Beazley, The development of Attic Black Figure, London 1951 σ. 67.

11. A.E. 1915 σ. 119.

12. Hesperia VI (1937) σ. 260 Εἰκ. I. Hesperia XV (1946) σ. 314 καὶ C.V.A. Gr. Britain No 12 Πίν. 9,5 καὶ 10,4.

13. P. Mingazzini, Vasi della collezione Castellani, Roma 1930 σ. 331 No 611 Πίν. XCII 4, 9. Ἐσφαλμένη ἡ ἀρίθμησις τῶν πινάκων, ὡς 4,10 καὶ 5,9 παρὰ Mingazzini. Βλ. καὶ E. Vanderpool ἐν Hesperia XV (1946) σ. 314.

14. C.V.A. Gr. Britain No 12 Πίν. 9,5 καὶ 10,4 (text).

15. G.M.A. Richter - M.J. Milne, Shapes and Names of Athenian Vases, New York 1935 σ. 15. C.H.E. Haspels, Attic Black-figured Lekythoi, Paris 1936 σ. 7. Τὸ νέον σχῆμα ἐμφανίζεται εἰς τὸ δεύτερον τέταρτον τοῦ βου αἰῶνος καὶ εἶναι σύνηθες κατὰ τὸν 5ον.

16. E. Haspels ἔ. ἀ. σ. 41.

ἐξέχοντα ταπεινὸν δακτύλιον. Τὸ στόμιον ἐπὶ τοῦ ὕψηλοῦ λαιμοῦ διαμορφοῦται ἐν εἵδει κάλυκος (calyx shaped)¹⁷. Ὁ δὲ ὅμος σχηματίζει μετὰ τοῦ λαιμοῦ ἐνιαίαν καμπύλην. Ἡ ταινιόσχημος λαβὴ ἐκφυομένη σχεδὸν καθέτως ὑπὸ τοῦ ὤμου διήκει μέχρι τῆς βάσεως τοῦ καλυκοειδοῦς στομίου. Τὸ ὕψος τῆς ληκύθου εἶναι 0,160 μ.

Τὸ ἔδαφος εἶναι ἐρυθρωτόν, μέλαν δὲ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ στομίου καὶ τῆς λαβῆς ὡς καὶ κάτωθεν τοῦ χώρου τῆς εἰκόνος μέχρι καὶ τῆς βάσεως.

Εἰς τὸν ὄμον ἡ διακόσμησις ἀποτελεῖται ἐκ γλωσσωτοῦ καὶ ἀκτινωτοῦ κοσμήματος (tongues and rays) εἰς κυκλικὴν διάταξιν. Κάτωθεν τῆς ἀκμῆς τοῦ ὤμου δηλουμένης διὰ μελανῆς γραμμῆς διπλῇ σειρά μελανῶν καὶ λευκῶν στιγμῶν ἐναλλάξ, κάτωθεν δὲ τούτων τρεῖς παράλληλοι γραμμαί. Εἰς τὴν κυρίαν ζώνην ὑπάρχει παράστασις. Δύο γυναικεῖαι μορφαὶ ἐστραμμέναι πρὸς τὸ κέντρον. Τὰ πρόσωπα καὶ αἱ χεῖρες δηλοῦνται δι' ἐπιθέτου λευκοῦ, ἐνῶ ἡ ἐγχαράξις χρησιμοποιεῖται πρὸς δήλωσιν τῶν πτυχῶν τοῦ ἐνδύματος. Εἰς τὸ μέσον ἀνδρική μορφή φέρουσα πῖλον κρούει τετράχορδον λύραν¹⁸, ἣς αἱ χορδαὶ δηλοῦνται δι' ἐγχαράξεως, ὃ δὲ σκελετὸς διὰ λευκοῦ. Ἐμπροσθεν τοῦ ἀνδρὸς λευκὸν στέλεχος (κορμὸς δένδρου;), ἐξ οὗ ἐκφύονται κλάδοι, οἵτινες πληροῦν τὸ πεδίον τὸ ὁποῖον πληροῦται καὶ διὰ λευκῶν στιγμῶν. Ἴσως πρόκειται περὶ παραστάσεως Ἀπόλλωνος μεταξὺ δύο θεαινῶν¹⁹.

3. Τὸ τρίτον ἀγγεῖον εἶναι ὡσαύτως ἀττική μελανόμορφος λήκυθος (ἀριθ. κατ. 4), ὀλίγον μεγαλυτέρα τῆς προηγουμένης, ὁμοία δὲ κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὸν τρόπον τῆς διακοσμήσεως. Εἶναι ἐλλιπὴς κατὰ τὸ στόμιον καὶ σύγκειται ἐκ τεσσάρων τεμαχίων. Σῶζ. ὕψος 0,172 μ. Τὰ δευτερεύοντα κοσμήματα εἶναι τὰ αὐτὰ μὲ τὸ ὕψ. ἀριθ. κατ. 3 ἀγγεῖον. Τὴν παράστασιν ἀποτελοῦν δύο ἔφιπποι ἀμαζόνες φέρουσαι ὕψηλὰ κράνη, ἐστραμμέναι πρὸς τὸ κέντρον²⁰.

Ἡ ἐξ ἀριστερῶν κρατεῖ δόρυ. Εἰς τὸ μέσον ἀνδρική μορφή κραδαίνει τετράχορδον λύραν. Αἱ παραστάσεις ἔχουν κατὰ μέγα μέρος ἀποξεσθῇ εἰς νεωτέραν προφανῶς προσπάθειαν ἀφαιρέσεως τῶν ἀλάτων.

Τὰ δύο ταῦτα ἀγγεῖα εἶναι «χειρωνακτικῆς ἐργασίας ποιήματα» φέροντα παραστάσεις λίαν συνήθεις. Ἐχουν τὸ σχῆμα τῶν ληκύθων

17. E. Haspels Ε. ἀ. σ. 131.

18. Διὰ σχετικὰς παραστάσεις ἐπὶ μελανομόρφων ληκύθων βλ. E. Haspels Ε. ἀ. σ. 207, 209, 261.

19. Πρβλ. καὶ Hesperia XV σ. 298 Πίν. 50, 119.

20. Ἡ παράστασις λίαν συνήθης κατὰ τὴν ἐποχὴν βλ. καὶ A. M. XVII (1893) σ. 50.

του Ζωγράφου του Αίμονος²¹, είσαχθέν υπό του Ζωγράφου του Διδόσφου είς τὰ τελευταία έργα του.

Τò έργαστήριον του Ζωγράφου του Αίμονος ίσταται είς τò κέντρον των άλληλεπιδράσεων. Τὰ στοιχεία τὰ όποία συνήθως συναντώνται είς τὰ έργα του ή τὰ των διαδόχων και μιμητών του υπάρχουν και είς τὰ άνωτέρω άγγεία :

α) Τò ζευγος των έξηρητημένων κάτωθεν τής είκόνας γραμμών.

β) Ή διακόσμησης του ώμου δια γλωσσοειδοϋς και άκτινωτου κοσμήματος, ως και ή διπλή σειρά στιγμών κάτωθεν τούτου.

γ) Οί ίσχυοί κλάδοι οΐτινες πληροϋν τò πεδίον και ή έλλειψις έπιγραφών ή γραμμάτων.

δ) Αί μακραι και στεναι κεφαλαι των ίππων, ή άκατάστατος χαίτη των ως και αί μακραι και λεπται οδραι των.

ε) Τò άσαφές, άόριστον και άσύνδετον νόημα των παραστάσεων²².

Ή τεχνοτροπία των είναι ή του ζωγράφου του Αίμονος, αλλά ή προχειρότης τής έργασίας έξικνεΐται επί τοσοϋτον ώστε νά μη δικαιολογήται ή άπόδοσίς των είς αϋτόν. Τας ληκύθους αί όποϊαι σχετίζονται με τόν ζωγράφον τουτον χρονολογει ή Haspels περι τò 480 π.Χ.²³.

Έάν όπερ λίαν πιθανόν τὰ άνωτέρω άγγεία άνευρέθησαν επί Κεφαλληνιακού έδάφους, έχομεν ήδη τεκμήριον των ηϋξημένων σχέσεων των πόλεων τής νήσου προς τας δυνάμεις τής κυρίως Ελλάδος, κατά την έν λόγφ περίοδον οϋχι άλλωστε άμαρτύρων άλλοθεν²⁴.

Ήδη από των μέσων του 6ου αίώνος σημειοϋται ραγδαία έξάπλωσις του Άττικού έμπορίου, καλώς κατοπτριζομένη είς τόν τρόπον καθ' όν ή Άττική κεραμεική ήρξατο δεσπόζουσα τής άγοράς²⁵. Τά προϊόντα των έργαστηρίων του Άττικού μελανομόρφου ρυθμοϋ εδρέθησαν είς τόν Εϋξεινον, την Ναύκρατιν και την Ίταλίαν²⁶. Δια τόν

21. E. Haspels έ. ά. σ. 131.

22. E. Haspels έ. ά. σ. 132.

23. E. Haspels έ. ά. σ. 137.

24. Ήρόδ. IX 28,5 ένθα και ή πρώτη μνεία του όνόματος τής νήσου «Παλέςς οί εκ Κεφαλληνίης...» πρβλ. και K. J. Beloch, Griech. Gesch. 2, II,2 σ.75· Cambridge Ancient History (C.A.H.) IV σ. 323 και C. Hignett, Xerxes Invasion of Greece σ. 435. Δια την σύνδεσιν τής Κεφαλληνίας προς την Άττικήν δια παραδόσεων βλ. Σπυρ. Μαρινάτου έν Α. Ε. 1933 σ. 100.

25. C.A.H. έ. ά. σ. 129 και Α.Α.Α. VI, I (1973) σ. 86.

26. Ι. Παπασταύρου Άρχαία Ίστορία Α' σ. 210.

πλοῦν δὲ πρὸς τὴν τελευταίαν ταύτην, ἄριστον σταθμὸν ἀπετέλει ἀνὰ τοὺς αἰῶνας²⁷ ἢ «ὥς εἰς τὸ Σικελικὸν ἀνατείνουσα πέλαγος²⁸» νῆσος Κεφαλληνία.

27. Βλ. ΑΕ 1932 σσ. 5 - 8· πρβλ. καὶ Sp. Marinatos ἐν Atti del VI Congresso internazionale delle scienze Preistoriche e Protostoriche, Roma Vol. I σσ. 6-7 : «With the moderate speed of 5-6 miles per hour, quite easy to reach only with the oars, they (the Mycenaean) covered the διάστημα between Kephallenia and Spartivento (208 miles) or Kephallenia - Punta di Stilo (182 miles) in 30 bis 40 hours».

28. Πολυβ. Ἱστορ. V, 3, 9.